

JUBILÆUM

50 år med mangfoldige liv

PEDER LYKKE CENTRET
VI RUMMER EN VERDEN AF LIV

Peder Lykke Centrets
Jubilæumstidsskrift 2020

Tekst: Marie Neiendam Nielsen
Foto: Frederikke Brostrup med flere
Design: BGRAPHIC
Tryk: OnPrint

Forord	3
Der var engang	4

Vi er ikke bare en gitterport

Portræt af Kirsten Wahl	6
Case: Jeg lever for det	8
Mangfoldighedsprofilen	10
Ressourcestærke medarbejdere	12

Case: Etnisk ressourcesteam	13
Peder Lykke Centrets mangfoldige kompas	14
Mød en beboer.....	15
Mød brugerne.....	16
Fra frysefrikadeller til hjemmelavet verdensmad	18

Case: Legestue	20
Et samlingssted for ældre i 50 år – på godt og ondt	22
Fra ro og renlighed til rehabilitering	24
En verden fuld af farver	26
En medarbejderkultur i udvikling	28
Hvad byder de kommende år på?	30

FORORD

Den selvejende institution Peder Lykke Centret står i store træk stadig, som da det blev bygget for 50 år siden. Det er et hus, der gemmer på mange historier -lige fra historien om den sundhedsfaglige udvikling til røverhistorier fra festlige arrangementer og alverdens livshistorier. Centret har fulgt den udvikling, der har været i samfundet. Men i årenes løb er vi også gået vores egne veje og har udviklet os på denne baggrund. Historierne vil vi gerne dele med alle, der har en interesse i Peder Lykke Centret. I forbindelse med jubilæet udgiver vi dette tidsskrift, der giver et indblik i Peder Lykke Centrets 50 år lange historie.

Tidsskriftet er udarbejdet på baggrund af materiale gemt i årenes løb og samtaler med medarbejdere, beboere og brugere. Vi forsøger dermed at få en bred repræsentation af Peder Lykke Centret. Vi har naturligvis ikke talt med alle medarbejdere, brugere og beboere. Derfor repræsenterer dette tidsskrift et udtryk for de personers holdninger, som vi har talt med, samt de grundlæggende oplevelser, vi erfarer er til stede i huset. Gennem tiden har Centret selvfølgelig været præget af udfordringer. Udfordringer som besparelser, omorganiseringer samt ganske almindeligt hårdt arbejde. Det har dog ikke været vores fokus i denne sammenhæng.

Stort tillykke til Peder Lykke Centret med 50-års jubilæet.
Rigtig god læselyst.

Venlig hilsen
Redaktionen

Marie Neiendam,
Anna Mayland Bengtsson og
Mette Olsen

Der var engang ...

– Centrets grundsten

1969

1970

Året er 1969. En liter benzin koster under 2,00 kroner, og du får seks Carlsberg for 15,00 kr. Økonomien har det stadig strålende ovenpå 1960'ernes højkonjunktur, og Peder Lykke Centret er netop ved at blive opført.

Grundstenen til Peder Lykke Centret – eller rettere sagt grundstenene – for der var fire i alt, blev nedlagt den 2. september 1969 kl. 11. Jeg var på det tidspunkt 77 år og formand for Ensomme Gamle Værns (EGV) højskoleforening. Direktør Theisler (Direktør i EGV) mente, at en repræsentant for de ældre selv, som jo skulle bruge Peder Lykke Centret, skulle nedlægge én af stenene, men han stillede som betingelse, at det helst skulle være en person, som ikke stod og tudede. Det mente jeg jo nok, at jeg kunne lade være med, og derfor faldt valget på mig”.

Sådan skriver Carla Nielsen om sin oplevelse af at blive udvalgt til at lægge en af de fire grundsten til den selvejende institution Peder Lykke Centret. Hun er i fornemt selskab. De tre andre sten lægges af Hans Kongelige Højhed Kong Frederik IX,

socialborgmester Børge Jensen og Københavns overborgmester Urban Hansen. Carla flytter senere hen ind som beboer på Peder Lykke Centrets Plejehjem.

På trods af, at dette sker for mere end 50 år siden, er ceremonien stadig i fin tråd med Peder Lykke Centrets værdier i dag. De personer der nedlægger stenene, repræsenterer med deres alsidige baggrund, den mangfoldighed Peder Lykke Centret rummer. Her bor mennesker med vidtfavnende baggrunde og livshistorier side om side – fra den travle bankdirektør til den hårdtarbejdende pædagog og den hjemmegående familiefar til fire. Vigtigst af alt repræsenterer Carlas tilstedeværelse, som ældre borger, Peder Lykke Centrets tilgang; det arbejde vi udfører her, gør vi med udgangspunkt i borgerne og med deres ønsker og behov i centrum.

Centrets første beboer flytter ind den 19. august 1970. Omtrent et år efter, nemlig den 24. august 1971 indvier Hans Kongelige Højhed Kong Frederik IX officielt Peder Lykke Centret.

1971

Centrets officielle fødselsdag er den 24. august 1970. Derfor kan vi i år den 24. august fejre, at Peder Lykke Centret har dannet ramme for ældre borgernes liv i 50 år.

2020

Amagers lokale avis omtaler Carlas fine tale til ceremonien

"Med al respekt for Kong Frederik, socialborgmester Børge H. og overborgmester Urban Hansen, der nedlagde hver deres grundsten til det kommende Peder Lykke Center, så blev de ord, der længst vil huskes fra EGV's festlighed i tirsdags, udtalt af folkepensionist, fru Carla Nielsen. Fru Carla talte fyndigt og kort som repræsentant for de ældre: Må de venlige tanker, den varme hjælp-somhed, medmenneskelige omsorg og den gode tone, som har præget EGV's arbejde, følge med ind i denne bygning. Da bliver her godt at være, sagde fru Carla Nielsen, før hun murede sin sten".

Indenfor plejeområdet og ældre-omsorg er der sket meget siden Carlas tale. Men hendes ord er stadig aktuelle. De er nogle af grundstenene i vores arbejde – bogstaveligt talt!

En del af lokalmiljøet

Vi gør en dyd ud af at sprede vores ånd ud over Peder Lykke Centrets matrikel. Peder Lykke Centret opføres i 1969 som en del af det almene boligbyggeri Urbanplanen. På den måde er vi en integreret del af lokalmiljøet. Peder Lykke Centrets bestyrelsesformand gennem mange år, Susanne Borch, forklarer, at Centret er lokalt forankret. "Mange af borgerne, der bor på denne del af Amager, kan ikke forestille sig at bruge andre centre".

Idet Centret har et Aktivitetscenter, Daghøjskole og Plejehjem på et sted, tilbyder vi mange aktiviteter, også til lokale borgere, der endnu ikke skal på plejehjem. Dette bidrager til et mangfoldigt Center. At have flere tilbud på samme sted gør desuden, at Peder Lykke Centret på opførelsestidspunktet skiller sig ud fra de centre, der hidtil er blevet bygget. Det får pressen på daværende tidspunkt til at omtale Peder Lykke Centret som "Nordeuropas mest avancerede center for ældre".

Centrets fødselsdag

Centrets første beboer flytter ind den 19. august 1970. Omtrent et år efter, nemlig den 24. august 1971 indvier Hans Kongelige Højhed Kong Frederik IX officielt Peder Lykke Centret. Disse datoer har gennem hele Centrets historie skabt en del forvirring. For hvilken dato er den helt rigtige at fejre Peder Lykke Centrets fødselsdag? I 1994 gør Centrets personaleblad et forsøg på én gang for alle at komme denne tvivl til livs. Der står, at idet datoen for den officielle indvielse er så tæt på den første beboers indflytning, bliver det besluttet at kombinere de to datoer, ved at bruge året for den første dato, og dagen for den anden. Centrets officielle fødselsdag er dermed den 24. august 1970.

Derfor kan vi i år den 24. august fejre, at den selvejende institution Peder Lykke Centret har dannet ramme for ældre borgernes liv i 50 år.

”

Hvis det er noget
møg, bliver det taget
af dagsordenen,
hvis det er en succes,
bliver det til en
tradition

Kirsten Wahl om Peder Lykke Centrets
idérige arbejdsform

”

**Vi er ikke
bare en
gitterport**

I 1990 får Kirsten Wahl nys om, at der er en stilling ledig på Peder Lykke Centrets Plejehjem. Kirsten har kort forinden færdiggjort uddannelsen som plejehjemsassistent, et supplement til hendes uddannelse som syge-hjælper.

Kirsten søger en arbejdsplads, hvor der er plads til hendes innovative tilgange, som har præget undervisningen på hendes årgang. Så snart Kirsten ser møblerne på gangene på Peder Lykke Centret, beslutter hun sig for, at det er hendes kommende arbejdsplads. Hjemlighed prioriteres i højere grad end før, og personcentreret- og helhedspleje er ord, der præger samfundsdebatten på plejeområdet. Tiltag som Kirsten brænder for. Efter hendes jobsamtale, går der da heller ikke mere end ti minutter, før Kirsten bliver tilbudt stillingen. Her er der ingen krav om uniformer, og der er plads og tid til alt fra at skrælle kartofler med beboerne til at opstarte en fredagsbar. Kirsten ender med at arbejde på Peder Lykke Centret i 29 år, før hun går på efterløn i efteråret 2019. De første 14 år som afdelingsleder på Plejehjemmet og de sidste 15 år som leder af Aktivitetscentret.

På Peder Lykke Centret er der aldrig to dage, der er ens

Da Kirsten bliver spurgt, hvorfor hun ligesom mange af hendes tidligere kollegaer bliver på Peder Lykke Centret i mange år, svarer Kirsten grinende, at "det ikke er en kedelig arbejdsplads". Hun forklarer, at Centret altid byder nye muligheder velkomne, så der er aldrig to dage, der er ens. "Det er som at møde ind som ny medarbejder hver dag". Selvom struktur og strategier er på Centrets dagsorden, og en uundgåelig del af driften, er denne idérige tilgang altid blevet prioriteret højest – og det vil den altid blive ifølge Kirsten. Noget, der gennem årene har ændret sig, er arbejdsmiljøet. "Førhen fik vi skideballe, når vi lavede fejl. Nu lærer vi af vores fejl", siger Kirsten. Samtidig har Centret styrket samarbejdet på tværs af huset. Det gode kollegaskab og arbejdsmiljø bidrager også til de lange ansættelser.

Alverdens aktiviteter

Da Kirsten tager over som leder på Aktivitetscentret, er hun en af dem, der skaber nye tiltag. Hun er ivrig efter nye initiativer, der i højere grad har brugernes behov i centrum – indimellem går det næsten for stærkt for medarbejderne! Men på Peder Lykke Centret er der altid rum til nye ideer, og det er netop det, der får Centret til at skille sig ud. "Fantastisk" er det ord, der ryger ud af Kirsten, da hun bliver spurgt, hvilket ord hun vil beskrive Peder Lykke Centret med. Hun fortsætter: "Jeg er

glad, når jeg kører på arbejde. Jeg er glad, når jeg kører hjem". Noget af det, der gør Kirsten glad for hendes arbejde er mangfoldighedsprofilen. "Jeg ville ønske, at der var mange flere med anden etnisk baggrund end dansk!" Kirsten ler og tilføjer, at hun aldrig har fået så dejlig mad! Det er spændende med mange forskellige kulturelle baggrunde – og mangfoldighedsfesterne er så skønne! Allerede inden mangfoldighedsprojektet sættes i gang arbejder Kirsten på, at få flere brugere på Aktivitetscentret med andre etniske baggrunde en dansk. Kirsten ser tidligt et behov i lokalområdet. Hun er med til at starte en nyttehave, hvor nogle kvinder fra Urbanplanen dyrker deres grøntsager, og hun gør en indsats for at fortælle om Aktivitetscentrets tilbud i lokalområdet.

Et åbent hus med gang i

Der findes en særlig ånd på Peder Lykke Centret, PLC-ånden, og den slipper man ikke så let af med igen, forklarer Kirsten. Selvom Kirsten ikke længere har sin daglige gang på Centret, er det ikke langt væk i tankerne. Selv hendes børnebørn kalder hun PLC-børn og forklarer, at de synes, det er trist, at hun er stoppet, fordi de plejer at komme med på arbejde og til mangfoldighedsfester og julemarkeder. Peder Lykke Centret er meget mere end den gitterport, der først møder en. Peder Lykke Centret er et åbent hus med gang i.

Et mangfoldigt center

Danmark er et mangfoldigt land, og vi får stadig flere og flere ældre, der har forskellige livsverdener og anden etnisk baggrund end dansk. Dem har vi et ansvar overfor.

JEG LEVER FOR DET

EN MEDARBEJDETS FORTÆLLING

Det er ubeskriveligt, jeg lever for det". Sådan fortæller en af Peder Lykke Centrets medarbejdere, Saima Shahzad, om hendes oplevelser med kvindeklubben Café Lykke på Peder Lykke Centret. Café Lykke er en klub målrettet ældre kvinder med anden etnisk baggrund end dansk. Gennem Saimas arbejde som sundhedsformidler oplever hun et behov for et tilbud til ældre kvinder, der har brug for mere motion og socialt samvær i dagligdagen. Saima bliver ansat på Peder Lykke Centret, der omgående støtter hendes ide om

en kvindeklub. Klubben er en stor succes, og i dag, knap ti år senere, kommer der stadig 25-30 kvinder hver gang fra hele København med alverdens baggrunde. Der kommer tilmed to-tre nye kvinder hver uge. Saima oplever, at kvindernes bekymringer og ensomhedsfølelse erstattes af smil og latter i løbet af tre timer i klubben.

Ifølge Saima er det gode samarbejde med Peder Lykke Centrets ledelse en af forklaringerne på succesen; "der er ikke et eneste tidspunkt, hvor jeg

får et nej", siger Saima. Kvinderne oplever også, at der er plads til dem. Det skyldes, at mangfoldighed på Centret kommer til udtryk gennem hensyntagen til *alle*. Kvinderne føler sig velkomne uanset etnisk og kulturel baggrund. Kvindeklubben er derfor et trygt rum, hvor kvinderne oplever at blive inddraget i klubbens form og indhold, forklarer Saima. Det giver selvfølgelig altid udfordringer at bringe mennesker sammen med forskellige holdninger og livssyn, men det udvider også vores horisonter og netværk.

MANGFOLDIGHED I PRAKSIS

Mangfoldighed bliver officielt et ord tilknyttet Peder Lykke Centret i 2013, da Københavns Kommune udnævner Centret som Danmarks første mangfoldighedsplejecenter. Med denne profil bestræber vi os på at skabe plads til, at den enkelte kan fortsætte sin unikke livsførelse på Centret uanset nationalitet, kultur, religion og interesser.

Her på Centret forstår vi ikke kun mangfoldighed som et udtryk for mangfoldige etniciteter, for vi ved, at individer er meget mere end deres religion og etnicitet. Mangfoldighed henviser til alverdens forskellige livsførelser, værende det præget af

kulturelle interesser og traditioner, socioøkonomiske forhold eller noget helt tredje. Derfor møder vi først og fremmest vores brugere og beboere som unikke mennesker.

Ved at være nysgerrige på deres livshistorier og levemåder opnår vi en forståelse af det enkelte individ, der skaber mulighed for, at vi kan rumme hver brugers og beboers individuelle behov.

HVORDAN SKILLER PEDER LYKKE CENTRET SIG UD?

Alle plejecentre tager imod borgere med anden etnisk baggrund end dansk. Så hvordan skiller det arbejde, vi udfører her på Peder Lykke Centret sig ud?

Mangfoldighed har altid været en del af dagligdagen på Centret. Allerede før mangfoldighedsprojektet går i gang, starter den pakistanske herreklub op på Centret efterfulgt af kvindeklubben Café Lykke. I 2013 tilføjes et fagligt aspekt til medarbejdernes arbejde med mangfoldighed, da Centret tildeles den nye profil.

Et treårigt forløb med udflugter, oplæg og workshops har skærpet medarbejdernes kompetencer i

Billedet er fra mangfoldighedsfesten i 2019.

forhold til at omfavne borgere, der har en livsverden, der adskiller sig fra deres egen.

Mangfoldighed i praksis

Gennem det treårige forløb har køkkenet blandt andet udviklet deres menuplaner, så det imødekommer efterspørgslen fra en mangfoldig borgergruppe. Det globale køkken er inspiration for køkkenpersonalet, og hver dag er der mulighed for at vælge en halalmenu. I vores stillerum kan beboere, brugere og medarbejdere eksempelvis bede og meditere, og vores interkulturelle lokale er indrettet med projektor og lyd, så vi efter behov kan omdanne det til en moské, kirke eller noget helt tredje.

Kvinderne i Café Lykke bliver rørte, da de første gang oplever dette rum: ”Wow har de virkelig gjort det for os?”. Det er også i vores interkulturelle lokale, at vi holder filippinsk jul, gudstjenester og andre arrangementer på brugernes og beboernes opfordring, der med Saimas ord stråler efter sådanne arrangementer.

Mangfoldige aktiviteter

Idet vi har Aktivitetscentret, Daghøjskolen og Plejehjemmet under samme tag, har vi forskelligartede tilbud, der rammer en mangfoldig målgruppe. Samtidig er der mulighed for at deltage i arrangementer på tværs af huset. Én gang om måneden laver Saima mad sammen

med kvinderne fra Café Lykke. Her deltager andre brugere fra Aktivitetscentret til spisning – uanset køn. Til Centrets årlige mangfoldighedsfest når vi længere ud end Centrets brugere, beboere og medarbejdere. Her deltager vores naboer fra Urbanplanen. Også her har vi glæde af en stor del af kvinderne fra Café Lykke – og de tager familien og vennerne under armen.

RESSOURCESTÆRKE MEDARBEJDERE

Saima er et eksempel på, at vi ikke kun rummer mangfoldige beboere og brugere. Mangfoldighed afspejles også i medarbejderstaben. Det skaber kreativitet og inspiration. På Peder Lykke Centret har vi haft succes med at anvende de sproglige og kulturelle ressourcer, vi har til rådighed i vores mangfoldige medarbejderstab til at skabe forståelse mellem vores brugere og beboere samt medarbejderne.

Det har været givende i en sådan grad, at der nu er oprettet et *Etnisk Ressourceteam*, der består af medarbejdere ansat i Københavns Kommune. De taler mere end 40 sprog, og kan kaldes ud til borgere

for at hjælpe med sprog- og kulturforståelse mellem kommunen og borgeren. Det Etniske Ressourceteam er gået fra at dække Amager til at dække hele Sundhed og Ældre - Kbh Syd, som udover Amager består af Vesterbro, Kongens Enghave samt Valby.

CASE

ETNISK RESSOURCETEAM

EN MEDARBEJDETS FORTÆLLING

Dung er en ældre vietnamesisk herre. Han flytter ind på Peder Lykke Centrets Plejehjem i 2019. Men Dung er ikke umiddelbart imponeret, da visitationen først introducerer ham for ideen om at flytte på plejehjem. Han takker nej til en plads. Visitationen kontakter derfor Peder Lykke Centret. De inviterer ham og hans familie på en rundvisning på Plejehjemmet sammen med en vietnamesisktalende ressourceperson og afdelingslederen. I kraft af ressourcepersonens kendskab til Dungs kulturelle baggrund

og sprog, har hun gode muligheder for at svare på alle familiens spørgsmål. Sammen med afdelingslederen forklarer hun Dung, at han er velkommen til at medbringe sin riskoger på Plejehjemmet. Det betyder meget for Dung, der på baggrund af sit besøg, beslutter sig for at flytte ind på Peder Lykke Centret. Dung er et fint eksempel på, at det ikke nødvendigvis kræver store tiltag at rumme mangfoldige liv. På Peder Lykke Centret kommer vi langt med at give os tid til at forstå borgerens livsverden.

Peder Lykke Centrets mangfoldige kompas

Arbejdet med mangfoldighed har gjort os klogere. Vi har lært meget af det faglige forløb, vi har gennemgået, og endnu mere af de praktiske erfaringer vi har gjort os. Derfor har vi udarbejdet 11 sætninger, hvor vi videregiver vores erfaringer.

1

Udfordr altid dine egne antagelser ved at være nysgerrig på borgernes livsverden.

2

Sørg for, at interkulturel viden er en del af din faglighed. Opsøg den og brug den.

3

I mødet på tværs af etnicitet, sprog og traditioner øges risikoen for misforståelser. Vær derfor opmærksom på, om du og borgerne forstår det samme og tag højde for indforstået viden.

4

Vær dig selv og vær ærlig omkring din eventuelle usikkerhed i forhold til borgernes kulturelle livsverden.

5

Skab rammer, så der bedre kan opstå relationer på tværs af kulturelle forskelle.

6

Ved sproglige udfordringer og svær kommunikation hjælper det at have faste rutiner og fast kontaktperson.

6

Husk på, at borgernes forskellighed opstår på baggrund af andet end etnicitet og religion.

8

Læg dine kulturelt betingede tabuer på hylden og stil de svære spørgsmål.

9

Stå ved din faglighed og vær samtidig ydmyg og anerkendende overfor borgernes og de pårørendes kulturelle livsverden.

10

Vær opmærksom på genkendelighed; at kunne spejle sig i andre skaber tryghed – især som en del af en minoritet.

11

Vi har alle fordomme – også dig. Vi skal se dem i øjnene og arbejde med dem.

Se uddybende materiale på pederlykkecentret.dk under mangfoldighed.

Mød en beboer

Om torsdagen starter Åse Laursen sin dag med opera på Daghøjskolen. Det har hun gjort i 18 år. Efter frokost fortsætter hun med kor i Café Peder Lykke. Ja, Åse bruger hele Centret.

Åse flytter ind på Peder Lykke Centrets Plejehjem den første september 2017. Men Åse kommer på Centret længe inden da. I 2002 ser hun en annonce for Dag-højskolen i den lokale avis. Hun er netop gået på efterløn, og søger nye udfordringer. På Daghøjskolen nyder Åse godt af det sociale samvær og de mange spændende hold. Igennem hendes 18 år på Daghøjskolen har hun prøvet kræfter med yoga og alternativ behandling, og hun går stadig til historie, religion og selv-følgelig opera. "Ligeså snart jeg kom derover, vidste jeg, at det var det, jeg ville", fortæller hun.

Tæt på det hele

Åses helbred gør, at hun må undvære Daghøjskolen i et par sæsoner. Men da hun flytter ind på Plejehjemmet, kan hun genoptage timerne på Dag-højskolen, fordi hun ikke længere behøver at bekymre sig om trans-

porten. Det er ikke kun Daghøjskolen, der er kommet tæt på. Åse er glad for, at lægen, tandlægen og fysio-terapeuten holder til i samme hus. Det giver en tryghed. Hun går des-uden til gymnastik i Aktivitetscentret flere gange ugentligt, og er samtidig en flittig bruger af Værestedet. I Værestedet er "pigerne så søde, og de har altid tid til at snakke", for-tæller Åse. Og det er dejligt, når der indimellem er travlt på Plejehjem-met, og naboerne ikke altid kan huske, hvem hun er. Det er også gennem Værestedet, at hun har fundet sin besøgsven. Han er nemlig en af de frivillige, der cykler bebo-erne rundt på Amager. På en cykel-tur sidste sommer falder de i snak. "Vi klinger bare så godt", smiler Åse.

Alt under samme tag

Ideen om at bygge et ældrecenter med alt under samme tag gør, at der kommer mange forskellige mennesker gennem huset. I caféen, på Daghøjskolen, i Aktivitetscentret eller i Værestedet møder Åse menne-sker, hun har forskellige ting tilfælles med. Hun har da heller aldrig været i tvivl om, at Peder Lykke Centrets Plejehjem var der hun skulle flytte ind, efter hun stiftede bekendtskab med det gennem Daghøjskolen.

Åse er særlig glad for at bo på Peder Lykke Centret, når der afholdes arrangementer. Hun er ofte med, når der spilles banko, er mange

”
Vi klinger
bare
så godt

Åse Laursen

gange vinder af PLC-avisens kryds og tværs, og så værdsætter hun fællessang. For nyligt har hun været med til fejringen af Eid, hvor Isam B udover at synge også fortalte om Islam. Hun interesserer sig for religion: "Der er så mange fine ting i religioner, og der kommer flere og flere (borgere med andre religioner end kristendom) til", siger Åse, som selv har rejst og oplevet verden.

Mød brugerne

Daghøjskolen og Aktivitetscentret har det tilfælles, at det er et tilbud til ældre borgere, der bor hjemme. Mange borgere benytter begge tilbud, men med forskellige formål. For de to steder tilbyder nemlig vidt forskellige aktiviteter. Mød brugerne og hør om deres oplevelser.

Jonna

"Hvad fanden skal jeg der? Der er jo bare gamle mennesker." Jonna er ikke overbevist, da hendes svoger første gang foreslår hende at blive medlem af Peder Lykke Centrets Daghøjskole. Overbevist bliver hun til gengæld, da hun første gang besøger stedet i 2004. Det duftede af nybagte boller, "det var bare så hyggeligt". Nu er hun "bidt af det".

Hvad fanden skal jeg der? Der er jo bare gamle mennesker

Jonna, bruger i Daghøjskolen

Da Jonna holder op med at arbejde, skal hun finde på noget andet, så hun med sine egne ord ikke går i stå. Nu kommer hun på højskolen fire dage om ugen, hvor hun blandt andet går til filosofi, tværfagligt, motion og billedværksted. Jonna forklarer, at det er dejligt at opleve, at man stadig kan følge med og bidrage i undervisningen: "Man bliver så glad for sig selv, når man finder ud af, at man ikke er helt ved siden af".

Gennem Daghøjskolen opdager Jonna Aktivitetscentret, hvor hun nu også er bruger. Hun er særlig glad for udflugterne, og kommer gerne mere i Aktivitetscentret om sommeren, hvor Daghøjskolen holder sommerlukket.

Efter et bypass sagde lægen, at jeg skulle motionere. Så fortalte min nabo mig om Aktivitetscentret. Her kan vi motionere og snakke sammen. Vi har det godt her

Bobby, bruger i Aktivitetscentret

Hvad skal vi derhjemme? Der sidder vi alene og ser TV. Her er vi sammen. Og vi kan mødes med andre flinke mennesker

Malik, bruger i Aktivitetscentret

Bobby og Malik laver gymnastik hver uge i Aktivitetscentret.

Gyda

Gyda bliver, ligesom Jonna, medlem af Daghøjskolen, da hun går på efterløn. Efter 11 gode år melder hun sig ind i Aktivitetscentret. Der finder hun sig særlig godt til rette. I mod-sætning til Daghøjskolen behøver hun ikke komme på bestemte dage og tidspunkter. I Aktivitetscentret tager Gyda til foredrag, deltager i musikquiz og sludrer over en kop kaffe: ”Du har det hele her, hvis du selv vil. Lidt til knolden, udflugter, motion, eller bare gå en tur – og det er midt i København”.

Gyda er fortsat støtte medlem på Daghøjskolen, så hun stadig har mulighed for at deltage i arrangementer.

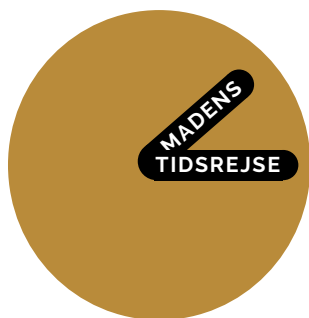
”

Du har det hele her, hvis du selv vil. Lidt til knolden, udflugter, motion, eller bare gå en tur – og det er midt i København

Gyda, bruger i Aktivitetscentret

Gyda i fuld gang med at lave syltetøj af vilde bær. Det foregår i et samarbejde mellem unge og ældre i lokalområdet.

Fra frysefrikadeller til hjemmelavet verdensmad

1970'erne

Peder Lykke Centrets centralkøkken har til formål at udvikle den mad, der serveres i forhold til, hvad der hidtil har været typisk på plejecentre. Det gøres ved at give brugere og beboere valgmuligheder mellem forskellige sunde retter. Samtidig er ideen med køkkenet, at det skal fungere effektivt og billigt. Køkkenet kan bespise 1000 personer. Maden anrettes på portionsbakker.

1980'erne

Der er fars på menuen – hør engang denne sang fra PLC-revyen 1987:

Melodi: Det er måden altså

*Fars dag er så vidt jeg ved i maj,
ofte kan man derfor undre sig,
her er nemlig farsdag året rundt,
af hensyn til budgettet skulle det
være så sundt.*

*Det' ikke det, at vi får fars,
det' måden altså vi får fars på,
så varieret og camoufleret
i en uendelighed bli'r det server't.
Det' ikke det, at den server's,
det' måden altså den server's på,
den kaldes skiftevis forloren steg,
forloren and,
ja, selv som hare bli'r den rettet an
så'n et centerkøkken
er slet ikke lykken
hva' det vel bør.
Man skal stå og kæle for en
friskstegt delle.*

1990'erne

Den 1. maj 1995 åbner Café Peder Lykke. Caféen giver en større fleksibilitet i forhold til, hvornår borgere kan spise samt flere forskellige valgmuligheder. Café Peder Lykke er også i dag en vigtig del af Centret, og bespiser borgere fra lokalområdet, Centrets brugere og beboere samt medarbejderne.

2000'erne

I 2006 omlægges køkkenet til økologi. Køkkenet begynder at lave al maden fra bunden, da det økonomisk kan svare sig bedre. Køkkenpersonalet er glad for ændringen, hvor de går væk fra frysefrikadeller. I starten brokker medarbejdere, beboere og brugere sig over, at det indkøbte toastbrød bliver erstattet af hjemmebakket brød – det har dog ændret sig!

2010'erne

Mad har en stor betydning for mange mennesker og knytter sig til traditioner. Derfor ændres menuen efter beboernes og brugernes ønsker. På Centret bruger vi også mad til at lære om vores medborgeres traditioner. Derfor stod et par medarbejdere i december 2019 tidligt op for at stege hundredvis af forårsruller til fejringen af filippinsk jul.

1977

Der serveres smørrebrød for beboerne. Ifølge PLC-nyt fra 1977 klager beboerne over, at maden er for pyntet. I stedet for pyntet mad, vil de gerne bede om rugbrød med nye kartofler og røget sild med æg.

Køkkenet er i fuld gang med at gøre mad klar til beboerne på Plejehjemmet og i Kollektivhuset. I 1995 foregår det ved båndudportioneringssystemet, hvor maden portionsanrettes og serveres på bakker.

1995

2019

Unge fra lokalområdet og ældre borgere mødes i Aktivitetscentret i projektet "Grønne Generationsmøder" i 2019. Her spises hjemmelavede boller med syltetøj lavet på bær, de har samlet i fællesskab.

Legestue

GENERATIONSMØDER

CASE

Liv og glade dage

Det skaber liv og glade dage på Peder Lykke Centret, når vi hver uge får besøg af små børn med deres forældre. Siden oktober 2018 har vi haft succes med at afholde legestue her på Centret. Legestuen faciliteres af en musikpædagog, og lokalet fyldes med sang og dans. Det er livsbekræftende for de ældre beboere og brugere at være i kontakt med børnene, ligesom det giver de barslende forældre fra lokalområdet et rum til at mødes med andre, i en tid hvor de primært er i hjemmet. Der er stor opbakning til aktiviteten, der hver uge tiltrækker cirka 25 børn med forældre og 15 beboere og brugere.

Gennem den ugentlige legestue åbner Centret op for lokalmiljøet og skaber møder på tværs af generationer og livshistorier. Her deles erfaringer og historier, som er med til at bygge bro og nedbryde fordomme mellem kulturer og generationer. Samtidig giver det en indsigt i, hvordan livet på et ældrecenter er.

Her på Peder Lykke Centret er det en del af vores DNA at invitere lokalmiljøet indenfor. Det bidrager til en god atmosfære og er inspirerende for både deltagere udefra, medarbejdere, beboere og brugere, når mangfoldige liv mødes.

Da Centret bliver bygget for 50 år siden, bliver det kaldt "Nordeuropas mest avancerede omsorgscenter", fordi det bliver bygget med flere institutioner under samme tag. Netop det skaber særlig gode muligheder for at fremme tiltag og arrangementer på tværs af alder og baggrund.

Samtidig har vi mulighed for at vise lokalbefolkningen, at der er masser af gode muligheder for ældre borgere på Peder Lykke Centret gennem brug af Daghøjskolens og Aktivitetscentrets tilbud. Derfor inviterer vi ofte lokalbefolkningen, når vi afholder arrangementer som legestue, Oktoberfest og Kvindernes Dag.

”

Her skal lykken bo

Citat Billedbladet 1969

Et lykkeligt og
levende hus

Citat bruger 1972

PLEJEHJEMMETS RY
GENNEM TIDEN

Et samlingssted for ældre i 50 år – på godt og ondt

”

Her skal lykken bo” og ”Et lykkeligt og levende hus” Disse positive ord bruger henholdsvis Billedbladet i deres artikel fra 1969 om åbningen af Peder Lykke Centret og en bruger af Dagcentret i 1972. Centret er på mange måder nytænkende i sin form og en inspiration for ældrecentre i Europa. Ja faktisk beslutter den britiske regering at lade sig inspirere af netop Peder Lykke Centret i opførelsen af en række

centre i Storbritannien i 1980'erne. Men ældrecentre og positive ord går ikke altid hånd i hånd. Gennem de sidste 50 år har plejehjems ry ændret sig og været udsat for forskellige kritikpunkter – både fra beboere, pressen og plejehjemmene selv.

Mange meninger

Rigmor Terp bor på Peder Lykke Centret i 70'erne og giver udtryk for, at det er dejligt at bo på plejehjem, hvor man kan være sig selv og have

BRUGERBESTYRELSE

Employer Branding er et stort projekt, der involverer hele huset. Bestyrelsesformand, Susanne Borch, fortæller at en stor del af forklaringen på, hvorfor projekter som Employer Branding lykkes, er fordi Centret, i kraft af at være en selvejende institution, har en brugerbestyrelse. "Alle er involverede, alle er engagerede, og alle bliver spurgt. Vi lytter til alle ytringer og arbejder med dem." I forhold til et projekt som dette, er det altafgørende, at det bliver drevet af hele huset. Det er unikt, at Peder Lykke Centret har en lang tradition med brugerbestyrelse, og det er en vigtig del af vores DNA, at vi er en selvejende institution. Gennem årene er det blevet diskuteret, hvorvidt Centret fortsat skal være selvejende. Det er netop måden Centret drives på, hvor alle meninger bliver hørt, der gør, at Susanne Borch fortsat engagerer sig i Centret, og også en del af forklaringen på, hvorfor mange medarbejdere bliver på Peder Lykke Centret.

sine egne ting med. Men ikke alle ældre deler dette syn på plejehjem i 1970'erne. En 85-årig mand udtaler til en avis, at han "hellere vil dø ved et flystyrt end at komme ind på et plejehjem". Han bakkes op af en 72-årig kvinde, der føler, at plejehjem er ligesom at sidde i Vestre Fængsel. Oplevelsen af at der på plejehjem er mangel på tid til den nære omsorg, er da heller ikke ukendt for medarbejdere på denne tid. Ansatte på Peder Lykke Centret udtrykker i 1978, at de ofte går hjem fra arbejde med dårlig samvittighed over de ting, de ikke når på grund af besparelserne. På grund af økonomiske stramninger og normeringer er Centret ramt af underbemanding på Plejehjemmet. Det er særligt den psykiske pleje og omsorg, der ikke er tid til. Det er dog ikke alle, der mærker besparelserne.

En beboer fra Peder Lykke Centret skriver til PLC-Avisen i 1977, at hun har det vidunderligt på Centret, og at hun ikke kan genkende det billede, der tegnes af hendes medbeboere. Hun kalder det et mirakel at flytte ind på Peder Lykke Centret, og skriver at hun på ny er fyldt med energi.

Beboere og brugere i centrum

30 år senere, i 2007, er det igen den samme problematik, der fremgår i pressen. Plejepersonalet klager over, at besparelserne medfører, at de ikke kan udføre det arbejde, de gerne vil, hvilket i sidste ende påvirker beboerne. På trods af økonomiske udfordringer, har det alle dage været, og er i dag, Peder Lykke Centrets vigtigste vision at skabe et hus, hvor der er plads til, at mangeartede liv kan leves. Det arbejder vi for hver dag. Vi sørger for, at beboernes og brugernes frie valg altid er i centrum. "Det må under ingen omstændigheder gå ud over beboerne" siger bestyrelsens formand Susanne Borch.

Employer branding

Plejens ry påvirker arbejdsmiljøet og stoltheden i branchen. På Peder Lykke Centret vælger vi i 2009 at tage afsæt i denne udfordring, og vende det til noget positivt. I kraft af Prinsesse Benedictes tilknytning til Centret gennem hendes far Kong Frederik IX, bliver hun protektor for Centrets treårige projekt, Employer Branding. Det skal styrke stoltheden, respekten og anerkendelsen ved det

vigtige arbejde, der hver dag udføres for ældre borgere. Efter tre år med kurser, teambuilding og samarbejdsøvelser er der markant færre sygedage, større tilfredshed blandt medarbejderne og et bedre samarbejde på tværs af huset. Employer Branding er kommet for at blive, og med årene er det blevet en fast del af huset. Vi er nemlig ikke i mål. Kampen for det gode arbejdsmiljø er vedvarende. Hvert år afholder vi Employer Branding Dag, hvor vi sætter fagligt fokus på medarbejdernes trivsel.

Men Employer Branding er også tilstede i dagligdagen, hvor det er blevet en naturlig del af arbejdsmiljøet. En medarbejder fortæller, at hun ikke brød sig om at gå rundt på andre afdelinger end sin egen før Employer Branding, fordi hendes kollegaer ikke hilste på hende. Det har Employer Branding lavet om på. Nu kender hun alle i huset. Trivslen blandt medarbejderne påvirker stoltheden: "Jeg er blevet mere stolt af mit arbejde" udtaler en medarbejder. Udover at øge medarbejdertrivslen, har Employer Branding også den fordel, at glade medarbejdere smitter af på brugerne og beboerne.

Fra ro og renlighed til rehabilitering

Gitte Poulsen, afdelingsleder på Crokusgangen, fortæller, at da hun starter som sygehjælper i midten af 80'erne, er plejen centreret om beboerens fysiske behov. "Runde-pleje" er navnet.

På det tidspunkt får medarbejderne små firkantede kort, hvor deres arbejdsopgaver fremgår. Maden kommer rundt på vogne, der bliver serveret for beboerne, og beboerne får lommepenge frem for at få udbetalt deres pension. I pauserne har medarbejderne tid til både at strikke og ryge. I Gittes tid på Peder Lykke Centrets Plejehjem er der sket en stor udvikling på det sundhedsfaglige område. En artikel fra 1978 understreger Gittes

”

Peder Lykke Centret er mere end bare et arbejde. Peder Lykke Centret er en del af mig, det er mit andet hjem

Gitte Poulsen, afdelingsleder på Plejehjemmet

LIVET STOPPER IKKE, NÅR MAN FLYTTER PÅ PLEJEHJEM

I 1980'erne sætter Peder Lykke Centrets teatergruppe, selv fokus på tilgangen til plejen. De opfører nogle stykker, der viser, at fordi man bliver ældre, betyder det ikke, at man ikke kan noget længere. "Det er ingen hemmelighed, at man bliver langsommere med alderen. Men vi bliver altså ikke dummere!" Sådan udtrykker et kvindeligt medlem af Daghøjskolen det til Berlingske i 1985. Hun har sammen med ni andre medlemmer opsat et stykke med en række situationsspil fra livet på et ældrecenter. Formålet er at gøre op med forestillingen om, at livet stopper, når man bliver ældre.

oplevelse. Der står, at afdelingslederne på Peder Lykke Centrets Plejehjem oplever, at plejehjem ofte er hospitalslignende institutioner. De gør opmærksomme på, at ikke alle ældre er syge. Det skal afspejles i plejen. Samfundet ændrer sig, og da Gitte tager assistentuddannelsen omkring årtusindeskiftet, er det med et helt andet fokus i undervisningen, hvor plejen i højere grad centreres om den enkelte borgers behov.

Plejeplaner og rehabilitering

Denne udvikling har præget 90'erne, og det er også i denne tid, at individuelle plejeplaner introduceres, og rehabilitering bliver en væsentlig del af plejen. Da Gitte først starter på Peder Lykke Centret, får beboerne serveret pænt anrettede smørrebrød hver aften. Nu tager de selv mad i det omfang, deres helbred tillader det. Det er vigtigt at beboeren mærker selvbestemmelsesretten, og at plejehjemmet er så hjemligt som overhovedet muligt.

En stor omvæltning

Ved "rundepleje" får medarbejderne et kendskab til alle beboere, men man kender ikke hver enkel særlig godt. Så da Plejehjemmet går over til personcentreret pleje, med en fast kontaktperson tilknyttet hver beboer, er det en stor omvæltning for mange medarbejdere, forklarer Gitte.

Med fast kontaktperson følger nemlig et større ansvar overfor beboeren og de pårørende. Samtidig med personcentreret pleje kommer også et større krav til dokumentation af plejen. Alt bliver dokumenteret i hånden. Gitte forklarer, at de bliver nødt til at gå over til at skrive med blyant, fordi de ellers skal skrive det hele om, hvis der bliver lavet en enkelt fejl.

I 1996 markeres den udvikling, der har været i plejen gennem ny lovgivning. Den giver beboere mulighed for selv at administrere deres økonomi. Nu får de nemlig udbetalt deres pension. I dag er det svært at forestille sig, at man har forholdt sig markant anderledes til beboerne og deres liv.

Det har været en stor omvæltning for mange medarbejdere. En tidligere medarbejder bekræfter denne udvikling. Hun fortæller, at hun er glad for de første år på Peder Lykke Centret, men rigtig glad for de sidste mange år. Det har været sundt at følge udviklingen, og når vi ser tilbage, kan vi se, at vi er blevet klogere. Gitte forklarer, at i dag er det ikke selve den fysiske pleje, der fylder mest, men at opfylde beboernes ønsker i forhold til deres livshistorie og værdier. Som en del af denne udvikling begynder beboerne i starten af 00'erne at få varm mad om aftenen. Gitte fremhæver vigtigheden af dette. Sankt-hans fejres om aftenen, ligesom julemiddagen også serveres samtidig med, at de fleste andre i landet spiser den. Livet stopper ikke, når man flytter på Peder Lykke Centret.

En verden fuld af farver

Zahra Ladieh og Christa Nielsen møder hinanden for første gang i 1999, da Zahra starter på Peder Lykke Centret som elev. Christa arbejder allerede på Centret som færdiguddannet social- og sundhedshjælper. I dag er de bedste venner.

Der går ikke længe, før de to kvinder finder ud af, at de kommer godt ud af det med hinanden. "Vi er mega forskellige, men vi har et specielt bånd", forklarer de. Deres motivation for at blive social- og sundhedshjælper er da også vidt forskellige. "En dag kom min far med en annonce i avisen og sagde, at jeg skulle søge ind på den her uddannelse", fortæller Christa. Zahra derimod har altid vidst, at hun vil være i et fag, hvor hun kan dele ud af sit store omsorgsgen. Hun drømte om at blive jordemor. Social- og

sundhedshjælperuddannelsen var et skridt i den retning. Nu, mange år efter, viser det sig, at arbejdet på Plejehjemmet er drømmejobbet for dem begge: "Det er den dejligste følelse at gå hjem efter en vagt, hvor man har gjort beboerne glade".

PLC-ånden

På Peder Lykke Centret er mange enige om, at der findes en særlig ånd. Den er dog svær at definere. For Zahra og Christa kommer PLC-ånden til udtryk i kærligheden til mennesker: "Der banker et kæmpe-

”

Vi får det
bedste frem
i hinanden

Citat Zahra og Christa

stort hjerte på Peder Lykke Centret”. De forklarer, at ånden har været en del af Centret i al den tid, de har arbejdet her – og den gode ånd er kun blevet bedre. Omend deres arbejde er centreret om omsorg, har omsorgen overfor deres kollegaer ikke altid været i fokus. Men med Employer Branding-projektet er arbejdsmiljøet langsomt blevet en del af ånden. Medarbejderne har fokus på deres faglige styrker og svagheder samt vigtigheden af den gode kommunikation. Zahra husker den første tid med Employer

MAKKERPARRET ZAHRA OG CHRISTA

Branding som lærerig, men også følelsesladet, hvor de ”både græd og grinte”. Christa forklarer, at Peder Lykke Centret selvfølgelig ikke er en arbejdsplads for alle, men hvis det er, bliver man smittet af ånden indenfor de første fjorten dage.

Et makkerpar

I januar 2020 begynder Zahra og Christa at arbejde på samme aftenhold. ”Vi får det bedste frem i hinanden”, fortæller de. Det gælder også som kollegaer, hvor de er gode til at komplementere hinandens faglige styrker. Christa er inspireret af Zahras evne til altid at tilgå beboerne med kærlighed og ydmyghed uanset forudgående hændelser. Hun fortæller, at Zahra ikke lader hendes antagelser styre relationen til en beboer. Hun går ind til hver beboer med samme overskud. Når Christa ikke er på arbejde, savner Zahra hendes bidrag til det administrative arbejde. Når det kommer til kommunikation, er Christa nemlig skarp. Hun underviser da også SOSU-elever i kommunikation, når hun ikke har vagter på Plejehjemmet. Zahra og Christas makkerskab går hånd i hånd med Peder Lykkes Centrets ånd. De inspirerer hinanden til at favne alle beboere uanset deres livshistorier og traditioner. Samtidig er de skarpe på den kollegiale og faglige front, hvor de gør en dyd ud af at skabe gode relationer, og udnytte de muligheder der er for at udvikle deres personlige faglighed. Christa er desuden en af ambassadørerne for Employer Branding, og Zahra er ressourceperson for Etnisk Ressourceteam. De to oplever Centret som et partnerskab. Christa siger,

”jeg får noget ud af mit arbejde, og mit arbejde får noget ud af mig”.

Kærlighed og kommunikation

Peder Lykke Centrets ånd, med kærlighed og kommunikation i centrum, skaber mulighed for, at Zahra og Christa kan realisere alle deres ideer. ”Vi springer rammerne” siger de og fortæller om deres tivolitur, beboerferie og madlavning. ”Vi gider ikke det der tidstyranni og hverdagsrutiner”, siger Christa. Zahra fortsætter: ”Det tager den tid, det tager”. For de to kvinder, er der ingen mennesker, der er vigtigere end det menneske, der står lige foran dem. Det gælder uanset om det er en pårørende, beboer eller kollega. Aftenvagterne er de derfor særlig glade for. Selvom der er færre på arbejde, er der mere tid til at hygge med beboerne end i dagvagterne, hvor der er flere sundhedsfaglige opgaver. Makkerparret har dog aldrig oplevet at mangle tid.

De går først hjem fra arbejde, når de ved, at beboerne er tilfredse – ”så må opvasken vente. Vi arbejder gerne lidt ekstra, men så deltager vi til gengæld også i alle receptioner, hvor der er gratis mad”, griner de.

En fremtid med muligheder

Christa har rundet sit 25-års jubilæum, og Zahra er godt på vej. Og de planlægger at fortsætte: ”Hvorfor skulle man forlade sådan et sted? Så er man godt nok forkælet”, udtrykker Christa. Denne udtalelse bunder i ånden; kærligheden der præger tilgangen til arbejdet og de mange muligheder for at udvikle sig. ”Peder Lykke Centret er en verden fuld af farver”, slutter de to venner.

”

Det siger noget om vores hus, at det er muligt at skabe en sådan tradition

Citat i forbindelse med revyen i 2002

En medarbejderkultur i udvikling

REVV, BOWLING OG FESTER.
MEDARBEJDERNE HAR DER
ALTID VÆRET GANG I

"Du stiller dig op på en scene. Alle tier stille. Hvis du er god, klapper de. Hvis du er rigtig god, vil de have mere. Det er ikke alle arbejdspladser, hvor du får den mulighed." Sådan fortæller Centrets medarbejder gennem 34 år, Jørgen Christensen, om sin oplevelse med at være en del af Peder Lykke Centrets revyer.

Jørgen bliver ansat i Peder Lykke Centrets minimarked i december 1985. Dengang er der ikke noget, der hedder metro og computeren er endnu ikke kommet til Peder Lykke Centret. Der ligger boldbaner der, hvor vi i dag har DR-Byen, og vejene omkring er ikke asfalteret. Også Peder Lykke Centret ser anderledes ud. Jørgen fastansættes i Centrets køkken i 1986 til at administrere madudbringningen til kommunens borgere.

Jørgens andet hjem

Udover at lave mad til kollektivhuset, beboere og brugere laver Køkkenet også mad til udbringning til over 700 borgere i kommunen. Jørgen arbejder både tidligt og sent i både hverdage og weekender. Peder Lykke Centret kommer derfor hurtigt til at føles som hans andet hjem, hvor arbejdstiderne også gør, at hans søn indimellem er med på arbejde. Centret

bliver bogstavelig talt Jørgens andet hjem i de perioder, hvor den står på revy. I de år, hvor der opføres revy, bruger de deltagende medarbejdere det meste af deres fritid fra januar til april på at øve – i weekenderne og om aftenen. "Det har været sjovt at deltage" siger Jørgen, der ellers ikke troede, at revy var noget for ham. Men han ender med at skrive manuskript, være instruktør og stå på scenen og bruge halve år på det.

"Det var en forfærdelig følelse, når vi havde spillet sidste aften. Der fulgte et tomrum", siger Jørgen. Jørgen lægger også sin energi i personaleforeningen, der arrangerer banko, ture i Zoo og teatret, samt bowling og fester. Det smitter af på arbejdsmiljøet, at medarbejderne kender hinanden på tværs af huset. Revyen i 2002 bliver den sidste, der opføres. Jørgen synes det er ærgerligt, men fortæller samtidigt,

at Employer Branding viderefører mange af de ting, som personaleforeningen og revyen skaber.

Employer Branding

Jørgen får arbejde på Daghøjskolen, da madudbringningen centraliseres. Det er ikke det eneste, der ændrer sig. Strømningerne i samfundet påvirker kravene til medarbejdernes liv udenfor arbejdstiden. Der er mindre tid til personalearrangementer i medarbejdernes fritid. Derfor er Employer Branding vigtig, da det på samme måde som revyer og personalarrangementer, skaber en samhørighed på tværs af huset samt en arbejdsglæde og interesse for sine kollegaer. Jørgen forklarer, "at medarbejdere ikke bliver ansat her for at tjene millioner, det er noget andet vi søger".

Hvad byder de kommende år på?

”

Peder Lykke Centret er et moderne Center, da det bygges for 50 år siden. Det er vores opgave at blive ved med at udvikle os, så vi fortsat kan kalde os trendsetters for det moderne seniorliv.

Sådan udtaler Peder Lykke Centrets Centerchef, Mette Olsen, sig om de kommende år. Hun understreger, at i denne udvikling skal vi blive ved med at bevæge os med den borgergruppe, der søger os. ”Mangfoldighedsprofilen er et af de områder, vi skal arbejde videre med”, fortæller Mette. Hun fortsætter: ”Vi skal inspirere flere ældrecentre til at gøre det samme, så vi sammen kan sprede budskabet om nødvendigheden i at medtænke mangfoldighed i vores samfund.”

”Et område hvor vi ved, at vi skal moderniseres, er på vores fysiske omgivelser”, forklarer Mette. ”Og i de kommende år, vil huset blive renoveret i et samarbejde mellem os som selvejende institution og Københavns Kommune. Det vigtigste for mig i et kommende renoveringsprojekt er at sikre, at vi bevarer PLC-ånden og historierne, der findes i vores betonvægge. Vi er meget mere end vores fysiske ydre. Vi skal bevare synergien mellem vores forskellige tilbud. Det er altafgørende for beboerne og brugerne, at de oplever flowet mellem tilbuddene. Trygheden er den ene halvdel af en god borgeroplevelse, genkendelighed den anden”.

Et hus i konstant udvikling

”Gennem Peder Lykke Centrets levetid har ældreplejen været igennem en stor udvikling, og vi har været med på første række”, siger Mette. Hun forklarer, at det er en stor omvæltning, da plejen går over til personcentreret pleje, ligesom mangfoldighedsprofilen også medfører, at nogle arbejdsgange laves om. ”Det har været muligt, fordi Peder Lykke Centret er et hus, der ser muligheder i alt”, fortæller hun.

Mette bliver ansat på Peder Lykke Centret i 1987. ”Jeg har været ansat i huset i mange år, fordi jeg brænder for en konstant udvikling, der sikrer en god pleje til vores ældste generation. Her er medarbejderne altafgørende. Jeg føler et ansvar overfor medarbejdernes mulighedsrum for indflydelse. Bureaukratiet fylder mere og mere. Det er min fornemste opgave altid at gøre plads til, at medarbejdernes kompetencer og ideer bruges bedst muligt, og på den måde bevares grundstenen i det arbejde, vi udfører”.

Mette afslutter samtalen med at sige, at huset stadig lever op til Carla Nielsen ord. De venlige tanker, den varme hjælpsomhed, medmenneskelige omsorg og den gode tone, er værdier, der hver dag vægtes højt på Centret. ”Det vil jeg sørge for fortsætter”, slutter Mette.

”

Jeg kan huske, da jeg skulle til jobsamtale her og så den grimme bygning. Det var en kæmpe overraskelse at komme ind og se haven, og der er så hyggeligt på Plejehjemmet. Kan vi bevare dette, når vi skal bygges om?

Medarbejder

Peder Lykke Centret
Peder Lykkes Vej 63-65
2300 København S
Tlf. 32 34 43 87
www.pederlykkecentret.dk